

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

9. De patrinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

- 1 **P**atrinus seu spiritualis pater baptizati hodie plerumq; obligatione instruendi liberatus est, cum pueri à parentibus, & magistris in fide instrui soleant.
- 2 Ad munus patrini tria requiruntur. Primò, usus rationis (non certa ætas.) Secundò, vt patrinus sit baptizatus vel confirmatus; alioquin inualidè suscipiet munus patrini, & non contrahet cognationem spiritualem. Tertiò, intentio formalis gerendi munus spiritualis patris secundum Ecclesiæ consuetudinem; nec sufficit infantem materialiter tantum tenere. Hæretici, Apostatæ & infames possunt quidem esse patrini, sed non licitè.
- 3 Religiosi patrini esse non debent, ne ob spiritualem cognationem nimia familiaritas cum secularibus præsertim fœminis contrahatur. Excipe tamen, si religiosus Episcopus sit.
NB. Parens non debet propriam prolem suscipere, ne contracta cognatione spiritali cum coniuge, debitum petere non possit. Nec deest, vt duo coniuges simul alienam prolem suscipiant, quamuis id consuetudine cohonestari possit. Vnde Coninckmonet, duos coniuges simul suscipientes non contrahere cognationem spiritualem. Nam alioquin talis susceptio ipsis grauitè prohibita esset.
- 4 Patrinus vnus esse debet, isq; mas, si puer; vel fœmina, si puella: vel summū duo Mas & fœmina; alioquin si plures ob ignorantiam vel negligentiam parochi, cui id seuerè prohibitum, admittantur, modo tangant infantem: Credibile est, omnes spiritualem cognationem contrahere; alioquin si solum plures

plures accesserint, dummodo à parochio non electi, nec tetigerint, non erunt veri patrinus. Nam constitutio correctoria iuris antiqui extendi non debet ultra casus iure expressos. Concilium autem Tridentinum prohibens parochis pluralitatem Patrinorum solum expressit casum, quo ultra designatos alii accesserint, & nihil dixit de casu, quo vel nullus designatus, vel plures, quàm duo designati & admissi sunt.

In priuato baptismo in necessitate collato opus non est patrino, eo quod in tali necessitate parentes non possint tam statim habere idoneos, nec credibile est, Ecclesiam eis in tali necessitate voluisse imponere obligationem, si tamen aliquis ex proposito hoc munus obeat, contra hanc spiritualem cognationem, eò quod patrinus non adhibeatur tantum ad maiorem solemnitatem, sed etiam propter obligationem instruendi puerum.

Improbare non potest consuetudo, secundum quam in quibusdam locis Germaniæ Catholici patrinus existunt filii hæreticorum, baptizante eos ministro hæretico in forma SS. Trinitatis. Ratio, quæ patrini officium est vt externa susceptione proficiatur, quod hominem modo spiritualiter genitum, suscipiat in curam suam, tanquàm spiritualis eius nutritus & pædagogus; id autem præstare potest catholicus etiam infans ab hæretico baptizetur; Nam talis infans verè effectus est membrum Ecclesiæ, idè indiget instructione in fide. Deinde patrinus non concurrat ad indebitam administrationem baptismatis, sed causa est, vt minus male admittitur, cum aliàs hæreticus patrinus esset admissus, qui promississet illum in hæresi instructurum. Et licet communicet cum hæreticis in sacris, tamen id concessum post

extrauagantem Concil. Constantiensis Ad euitanda, vbi communicatio, tam in sacris, quam politicis, cum hæreticis prohibita non est, nisi denunciati. Cognatum etiam contrahitur cum prædicante: eaque secundum consuetudinem Ecclesiæ ex baptismo sequitur non quatenus malè, sed quatenus valè de à prædicante administratur.

Hæreticus ordinariè, & sine graui causa ac necessitate non potest admitti, vt patrinus, eò quod, licet in canonibus expressè non prohibitum id sit, tamen ex DD. communi consensu non est idoneus ad sponsonem faciendam pro infante. In necessitate & graui causa tamen præmittendus est hæreticus patrinus v. c. in parochia reformanda. Ratio quia hæreticus legitimè baptizatus absolute est capax muneris Patrini, ita vt ex eo spiritualem cognationem contrahat, cur autem illicitè adhibeatur, tres causæ adferri possunt, primò, quia non censetur sponsonem facere pro infante tanquam fidem catholicam suscepturo; sed contra est, quod cum infans à Catholico ministro baptizetur, satis appareat, sponsonem eius non aliter admitti, quam secundum hanc fidem. Deinde quia hæretici non sunt idonei ad instruendum infantem in fide catholica. Verum hodie pueri vix vnquam à patrinis suis instruntur, sed à Parochis, magistris & parentibus. Tertio, quia ex ea re imminet infantibus periculum defectionis à fide, sed hoc periculum admodum probabile & propinquum non esse dictum est, supra hoc tract. cap. 5.

num. 12.

TRA-